

4. gr.

22

Jarðeignanefnd Húsavíkurhrepps skal skipuð þremur mönnum, sem^{19.} júní. hreppsnefnd kys til þriggja ára í senn, í fyrsta skifti strax eftir að lög þessi öðlast gildi. Skal nefndin hafa umsjón og eftirlit með jarðeignum hreppsins, eftir nánari fyrirmælum hreppsnefndar.

Heimilt er að skipa í jarðeignanefnd menn utan hreppsnefndar, og getur enginn hreppsbúi skorast undan að taka sæti í nefndinni og gegna störfum í henni eitt kjörtímabil.

Ef sæti losnar í nefndinni áður en kjörtímabil er á enda, kys hreppsnefnd mann í hið auða sæti fyrir það, sem eftir er af kjörtímabilinu.

5. gr.

Lög þessi öðlast gildi þegar í stað.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalúborg, 19. júní 1922.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

C h r i s t i a n R .

(L. S.)

Kl. Jónsson.

L ö g

23

19. júní.

um

sönnun fyrir dauða manna, sem ætla má að farist hafi af slysum.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Nú hefir ekkert spurst til skips, sem stundaði fiskveiðar eða var í innanlandssiglingum, svo lengi, að það hefði, að öllu forfallalaus, getað lokið ferð

23 19. júní. sinni á helmingi styttri tíma, og má þá fá úrskurð um, að þeir menn, sem á skipinu voru, skulu taldir dauðir, þó eigi fyrr en liðnir eru 6 mánuðir frá því, er spurðist til skipsins síðast.

2. gr.

Nú hverfur maður af skipi í hafi, og mönnum er ókunnugt, hversu það bar að eða hvað olli, og má þá fá úrskurð um, að hann skuli talinn dauður, þá er liðnir eru að minsta kosti 6 mánuðir frá hvarfi hans og ekkert hefir til hans spurst.

3. gr.

Nú hverfur maður hjer á landi og vita menn til þess, að hann hefir komist í lífsháska, svo sem hrept illviðri á ferðalagi eða lent í öðrum þeim hættum, er allar líkur þykja til að honum hafi grandað, og má þá fá úrskurð um, að hann skuli talinn dauður, ef ekkert hefir til hans spurst í 6 mánuði frá því, er hann komst í lífsháskann.

4. gr.

Úrskurðar um, að maður skuli talinn dauður, getur hver sá krafist, sem hefir löglegra hagsmuna að gæta við andlát hans.

5. gr.

Úrskurður um, hvort horfinn maður skuli talinn dauður, á undir hjer-aðsdómara, þar sem maðurinn átti síðast heimilisvarnarþing. — Nú hverfur maður af skipi, sem gert var út í öðru lögsagnarumdæmi, og á þá málið undir úrskurð þess hjer-aðsdómara.

Þeim, sem leita vill úrskurðar, ber að snúa sjer til dómara með skriflega beiðni, og sje þar nákvæmlega tiltekið nafn og aldur þess, sem horfinn er, og sem nákvæmastar upplýsingar um hann, nánustu ættingja hans, tildrögin að hvarfi hans, þau er menn vita, hvenær síðast spurðist til hans o. s. frv.

Dómara ber af sjálfsdáðum að rannsaka málið og afla þeirra gagna, sem nauðsynleg þykja til að geta lagt úrskurð á það. Getur hann kvatt úrskurðar-beiðanda fyrir rjett, til þess að skýra málavexti og vinna eið að skýrslu sinni. Rjettargjöld skulu einnig greidd í hjer-aði, og fer um meðferð málsins eftir reglunum um meðferð opinberra mála, að því leyti sem þær eiga við.

Þegar dómari hefir athugað alla málavexti og honum þykir sýnt, að sá, sem horfinn er, muni ekki vera á lífi, úrskurðar hann, að hann skuli talinn dauður.

6. gr.

Ef svo er ástatt, sem getur í 1. gr., skal álitíð, að dauðann hafi að höndum borið þá liðinn var helmingur þess tíma, sem skipið hafði að forfallalausum þurft til ferðar sinnar þangað, sem ætlað var, frá þeim stað, þar sem síðast spurðist til þess, þyki ekki annar dagur sennilegri.

Sje svo ástatt, sem getur í 2. gr., skal dánardagurinn talinn dagur sá, er **23**
mannsins var saknað af skipinu. 19. júní.

Ef svo er ástatt, sem getur í 3. gr., skal telja dauðann hafa borið að hönd-
um á þeim tíma, er maðurinn rataði í lífsháskann.

7. gr.

Nú hafa fleiri menn saman ratað í lífsháska, og svo verður álitid, að þeir
hafi farist, og skal þá telja, að þeir hafi látist samtímis.

8. gr.

Úrskurði hjeraðsdómara má áfrýja til æðri rjettar innan 6 mánaða frá
útgáfudegi hans, og hafa sömu menn rjett til þess að krefjast áfrýjunar sem
þeir, er kröfu hefðu átt um úrskurð, svo og dómsmálaráðherra, enda skal hjer-
aðsdómari ávalt senda honum tafarlaust afrit af úrskurði og málskjölum.

Um meðferð málsins í æðra rjetti fer eftir reglum um meðferð opinberra
mála, að því leyti sem þær eiga við.

Nú er úrskurður staðfestur í æðra rjetti, og skal þá sá, sem krafðist
áfrýjunar á honum til breytingar, bera áfrýjunarkostnaðinn, en ella greiðist
hann af almannaþje.

9. gr.

Nú er úrskurður um, að maður skuli talinn dauður, fenginn fyrir vísvit-
andi rangar skýrslur, og á þá, að undangenginni löglegri málsókn, að dæma
þann eða þá, sem reynast sekir um þetta, til þess að greiða að skaðlausu allan
þann kostnað og tjón, sem af úrskurðinum leiddi.

10. gr.

Ákvæði þessara laga koma þá aðeins til framkvæmda, er lát horfins
manns verður ekki sannað á annan hátt, og kemur úrskurður eftir lögum þess-
um að öllu leyti í stað löglegs dánarvottorðs.

11. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 19. júní 1922.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Sig. Eggerz.